

Κακόιχα κορίτσια, τούς ελπια, δὲν πειράζει,
γι' αὐτὸ τὸ ξαφνικὸ σας βί βίλατε μαράζι.

Μὴ παραπλῶν ἐπι...

γυναίκες κ' ἄνδρες πρέπει
χωρὶς καμιά μωρομοῖρα νὰ κἀνωμε θυσιὰ
κ' ἄν γδάρουν τὸ κατὸ μας καθὼς καὶ τοῦ Μαρσῶ.

Ἢ κάθε δέησις μας, ἢ κάθε μας μετάνοια
ἐπῆγε ἴσα χιμένα...
εἰς τὰ τηλεφωνεῖα δὲν θέλουν νὰ φουστάνη
τὰ κακομοιρημένα.

Ἵσχύαστε ἰσχύαστε, τούς ελπια... τὴν γίνη,
καθίμενα θηλικιά...
κ' ἄκουετὲ τὰ σκόμματα τοῦ κάθε μισογύνη,
τοῦ κάθε γυναῖκα.

Κι' ἐπίγαινα μονάχος μου ἴστον ἔρημον κλαυθμῶνα,
ποῦ σὲ μεταρρυθμίσεων τὸν ἔβαλαν ἀγῶνα,
κ' ἔτρεχαν ἀπ' ὀπισθίου μου τὰ δόλια τὰ κορίτσια
καὶ τοῦ Θανάση μωλιεγαν τὰ τρομερὰ κακορίτσια,
ποῦ τὸν κατῆλθον μαστὸν τῆ; ἀγαλάδας σφίγγει
κ' ἀπὸ τηλεφωνήτριας ζῆτει νὰ βγάλῃ ζύγην.

Κι' ἄκουσα θρήνον ἄλλων
παράποτε μεγάλων,
κ' ἔρωτήσα: ποιοὶ τοῦτο, ποῦ κλαῖν μὲ τόσο χάλι;
καὶ μούπαγε: δασκάλοι.

Δασκάλοι φορητόμενοι
μὲ λεβικά καὶ τόμους,
δασκάλοι πεταμένοι
μέσα ἴστους πέγνε δρόμους.

Κι' ἔτρεχαν ὀλοένα
μὲ πᾶμκολλα βιβλία
γιὰ νάβρουν Σχολεῖα,
ποῦ τῆχανε κλεισμένα.

Καὶ μὲς ἴστην παραζάλην
ἄκουσα τὴν μεγάλην
Διογενῆ παρθένον
ἔξω κατηργημένων
νὰ θρηνοῦθ' Σχολεῖων
τὸ πάλαι μεγαλίων.

Κι' ἔθρηνηφει κεκαρφῶς
κάθε δάσκαλος σοφῶς
τῆς Θεᾶς τῆς περιλύπου,
κ' ἔλεγεν αὐτὰ περίου:

Εἰς τὴν κλάειν τὴν φαιδρῶν
μὲ τὴν γνώων τὴν ἀδραν
ἀπορώ τί χολῆ δρῶν.

Κι' ἔγω τούς ελπια τότε:
ἀν εἴθετε κατριώται
μᾶθετε νὰ μὴν τρώτε.

Τὰς καταργήσεις ἔπλασα τὰς ἀληθῶς ἀδικίους
καὶ τοὺς κατηργημένους,
ποῦ τρώνε τὰ καρέμματα, τοὺς ἀπερουνταλικούς,
καὶ τοὺς παρασιωμένους.

κ' ἄπ' ὄλα τὰ Γερουνδία κ' ἄπ' ὄλα τὰ Σουπῖνα
τούς ἀπομένῃ ἢ πεῖνα.

Δικαστοὶ κατηργημένοι πικρολαῖνε πετνασμένους.

Ποῖος θρήνος ἀντιχέι,
Περικλέτο μου, δεινός,
καὶ σακαρῆει καθενός
ἢ φιλόθροπος ψυχή.

Ἄπ' ἔδω πτωχοὶ δασκάλοι
κ' ἄπ' ἔκει κορίτσια πάλι
κλαῖνε τὸ πολὺ τῶν χάλι.

Κι' ἔτραβοῦσα μονάχος μου οὐ κατὰκλειστα τεμένη,
κ' ἄκουσ' ἄλλους κοπετούς,
κ' ἔληψα, σὰ ὁ αὐτοῦς,
καὶ μοῦ λέγ: Εἰρηνοδικαὶ θρηνοῦδον κατηργημένοι.

Πάνε κ' Εἰρηνοδικεῖα,
καὶ ὁ αὐτὴ τὴν ἡλικία
τὸ τομῆρι μας ζῆτοῦν
καὶ ἴστους δρόμους μᾶς πετοῦν.

Κι' ἔτοι λέει μὲ φωνή:
ἄνθρωποι χριστιανοί,
κάνετ' ἔλεημοσύνη
ἴστην ἀργὴ Δικαιοσύνη.

Τέτοιους λόγους λέγει φωνῆς
πᾶς ἀργός Εἰρηνοδικῆς,
καὶ τὸ κρέας τῶν δαγκάνων
καὶ μοῦ λένε τί νὰ κάνουν;
Καὶ τοὺς λέω, φρονήσῃτε:
κάνετὲ πὺν Τραπεζῆτε.

Φωνάριες διαφόρων κατὰ τῶν νέων φέρων.

Φ.—Κι' ἔτραβοῦσα μονάχος μου λιγωμένος εἰς τὰ γέλοια,
πλὴν ἄκουω παρεκεῖ
νὰ γόγγυζουν μερικοὶ
γιὰ τὰ δόλια τῶν τὰμπέλια.

Ἄλλοι κλαῖνε δυνατὰ
οἰνοπνεύματα, ποτὰ,
κ' ἄλλοι κλαῖν ἔδωδιμα.

Σκοῦζει κ' ἄλλος φουκαρῶς
τῆς ἐσχάτης συμφορῆς
πὺς δὲν ἔχ' εἰσοδῆμα.

Ἄλλος πάλι γοερῶς κλαῖει τὴν οἰκοδομῆ του,
κ' ὄμο κἀνάει ἴστην τιμῆ του
πὺς δὲν βγαῖει τὸ ψωμὶ του.

Θρήνοι καὶ δεινὰ δεινὰ,
κ' ὄμο λέν ἀληθινὰ
πὺς θὰ πάρουν τὰ βουνὰ.